

Za oznanila (inserata) uređništvo in upravništvo ni odgovorno. Uredništvo in upravništvo je v Ptiju v gledališkem posloju štev. 3.

Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevnem naslednje nedelje. Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonji. Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dolične številke vposlati.

rje

Iastin in
lajne jako
to laneno
in knofe,
posebno
poleg črne
slej dobro,

Ptuju.

za obleko
(svilo),
celo furo
Za obilen

Ptuju.

troke

n), v ka-
tudi take
zalogi in
, 24, 30;

lično in
narocilom

Ptuju.

Pozor!

z pripo-
e svinj-
nšpeh in
ško slavi-
kg po-
10, 12,
lor naju-
ljemalce,
pošteno,

eh

—

elni

1906.

enar:

močni

K 140

cikle-

semrad)

Styria-

brenn-

Herren-

Doppel-

80, 100

ava samo
i in sicer
i bicikel
inj naj-
deluje teIno fino,
fabrikat
z manje
djene in

bici-

(Luft-

ameznis

i, veja-
doma-veja,
oblike

I trg.

Štajerc

Kmečki stan, srečen stan!

Štajerc

VII. letnik

Vitezzi žalostne postave.

Občezan je španski roman, ki popisuje življenje bojevitega dona Kišota. Velike čine je želel izvršiti plemeniti don, veliki cilji so mu bili pred očmi, ali — prišel je le do boja mlini na veter. Tega viteza žalostne postave spominjam, ko nam je oceniti čudovite plove slovenske narodnjaške politike. Kajti tudi vitezki pridejo le do — boja z mlini na veter; menijo, da lete njih pušice na sovražnike na naprednjake, in vendar lete v resnici v — planke...

Mirno je živilo slov. ljudstvo s svojimi sedi, obdelovalo zemljo, branilo meje, prelijalo svojo kri na bojišče in se veselilo zmage, skupno z nemškimi tovarisci. Vesoljni optimizem pa, ki prisili duhovne, da se udajajo vitezki, raztegnil je svoje kremplje i na te am pokrajine. Z njim je korakala škodovalna, požrešna, od ljudske krvi živeča gospoda, pazi kot jastreb na trenutek, da si pridobi kralja iz ljudske škode, veselja iz ljudske žalosti... Tako sta korakala in korakala še danes vitezki duhovni in prvaški odvetnik roka v življenju naprej. In v te razmere je poseglo z živo roko par odločnih mož, — začetniki naših strank. Ustanovil se je „Stajerc“, da predrami narod, mu odpr oči, mu pokazal da se osvobojenja. Namen našemu listu je bilo, da se očisti zrak, da se poblažijo nasprotja, da širi mirljubnost, izbacne hujškače in brezutne politike. In tako smo korakali naprej in v trenutek nismo pogledali na levo ali desno.

Odkrivali smo resnico in to brezobzirno ter z uveljavljanjem. Povedali smo, da peša vera, kar je blatio slab duhovni, da je krščanstvo uverjen, previsok pojem kot da bi se smeli iznenavati z malenkostno posvetno politiko, z ravnem za dobicék, z vsem tem, kar se nam zdi učinkovito, dokler smo zdravi, kar pa izgine v hipu, potreba smrt na duri. A ker smo to svoje življenje odkrivo povedali, kričali so prizadeti, da so proti veri. Mi pa ne verujemo, da bi bila ta, kar se blede v glavici slabih kaplanov. Ta je, ako pomagam sosedu in ne sovražim bogar, kajti prvi nauk Izveličarjev je bil: „Ljubi Boga čez vse in svojega bližnjega in sebe.“ kdor upošteva ta sveti nauk, kdor vodi svoje življenje na tem temelju, mora dobiti blagostanje in mir, — vera je, ako se učinjam po trudopolnem delu, da sem le bremena v nezmrernem morju, da vodi nekaj dela mojo usodo; vera je, ako storim svojo odločnost napramp družini in državi; vera je, kar mi obrača kmet svoje oko proti nebu in prosi, da bi mu Bog obvaroval plodove celoletnega dela... To je krščanstvo! Kdor upošteva te učne, hodil bode srečno pot... In za to čisto poslanstvo smo se vedno potegavali; kdor more imeti oporekati, naj stopi naprej!

Ali odkrivali smo tudi vso zmedenost pravne politike. Povedali smo, da koristi sovražni proti Nemcu sicer par posameznim pravim dohtarem, ki si polnijo nenasitne žepe, pa škoduje ljudstvu. Kajti mali slov. narod potrebuje vsekakor podpore sosedov, ima le do-

bikeč od te podpore in more živeti le s to podporo. Prvaki pitajo ljudi s sanjami, ki so bile lepe pred pol stoletjem, ki pa nimajo danes več veljave. In njih namenili so tako prozorni! Tudi mi bi imeli raje s poštenimi nasprotniki opraviti; ali žal, da so prvaški politiki brez poštovanja, da delujejo izključno zase. Oti so „voditelji“, — da se jim upije „živio“, da se jim pojde slavospeve in da si polnijo žepe. Poglejte celjske, mariborske, ptujske pravake in priznati morate, da imamo prav. Mi pa smo prevzeli vodstvo z namenom, da izobrazimo ljudstvo toliko, da sploh ne bode več „voditelje“ potrebovalo...

In zato nas sovražijo, zaničijo, zatirajo. Zato so ustanovili celo vrsto listov proti nam. Zato so ustanovili najraznovrstnejše stranke proti nam. Ko bi bila naša stvar slaba, davno že bi morali poginuti ob tem pritisku; ali mi napredujemo, kajti naša stranka ne temelji v doktorskih pisarnah in kaplanskih sobicah, temveč v ljudstvu, med narodom!

Zdaj so ustanovili v Celju zopet novo „stranko“, katero vodja je mladi Spindler. Kišot se pojavlja zopet... in že ima sulico pravljeno, da naskoči naprednjake... ali zadel bode le planke... Ali menijo ti gospodje, da je dosti, ako izdelajo na papirju „program“? ako mečejo oblube med ljudi? ako se šopirijo neponikano in nezmožno kot „voditelji“?... Ljudstvo je sito praznih oblub in papirnatih strank, ljudstvo se že smeje, kajti izpoznašo je tudi v novi stranki — prvaškega don Kišota!

Politični pregled.

Državni zbor se je pečal 2. t. z nujnostnim predlogom glede zavarovanja proti nezgodam. Potem se je razpravljal zakon o lekarnah. Deželnobrambni minister je poročal o novih topovih. Artiljerija se bode pomnožila za 15 kanonskih in 14 haubiških polkov. Novi troški bodo znašali 184 milijonov. Uresničila se bode torej po vzoru drugih držav deželnobrambna artiljerija. — 5. t. je „rešaval“ naš Korošec „narod“ s tem, da je interpoliral vladu radi umirovljenja nekega profesorja. Potem je razpravljal zbor o nujnostnem predlogu posl. Haueisa glede prepovedi živinskega uvoza iz balkanskih držav. Predlog je sprejet. Posl. Kittel zopet je predlagal znižanje davka na sladkor. Cena sladkorja narašča vedno vsled kartelov velikih fabrikantov. Znižanje davka bi odtegnilo državi 42 milj. Vendar pa je minister izjavil, da bode to znižanje svoj čas upvelj.

Odsek za volilno reformo se je pečal 2. t. s klerikalnim predlogom pluralne volilne pravice. Po tem predlogu bi imel vsakdo še drugi glas, ako bi bil 35. let star, oženjen in oče vsaj 1 otroka ter stanoval v samostojnem stanovanju. Ta neumestni predlog so podpirali le ljudje, ki se boje ljudstva. Predlog je bil odklonjen, kar znači zmago splošne in enake volilne pravice. 5. t. se je razpravljalo o predlogu, naj se prisili vsakega volica, da odda svoj glas. Tudi ta predlog je bil odklonjen; pač pa se je sklenilo, da lahko deželni zbori kaj tacega sklenijo.

Avtomobilска pošta Maribor-Ptuj. Trgovsko ministrstvo namerava upeljati v krajuh brez železnice poštni promet z avtomobili, kakor je to na Bavarskem. Za tako zvezo bi bila cesta Maribor-Karčevin—sv. Marjeta—sv. Lenart—sv. Trojica—sv. Bolfank—Ivanje—Ptuj posebno dobra. Vsled tega je opozoril poslanec Wastian ministra na te kraje ter zahteval, naj bi se ta proga tam uresničila.

Zaprti pota v hribovju zaradi lova so nekaj navadnega. To pa škoduje prometu tujev. Vsled tega so vložili poslanec Dobering in tovariši zahtevalo na ministra, naj se to početjeomeji.

Delegacije prično z zasedanjem 26. novembra. Delegacije se ne bodo na novo izvolili, temveč veljajo še maja meseca voljeni poslanci. Zasedanje se vrši letos v Budimpešti.

Kronika. Lovski zakon za Stajersko, ki ga je lani sklenil dež. zbor, je bil ravnomerno od cesarja potrenjen. — V železniškem odseku drž. zbornice se razpravlja podržavljenje cesarja Ferdinandina severne železnice in ostravsko-fridianske železnice. — Železniški minister Derschatta in dunajski župan Lueger sta zbolela.

Agrarni zbor se je vršil pred kratkim v Gradcu. Navzoči zastopniki stajerskega kmestinstva so napravili sledeče sklepe: 1. Državne moje naj se zapro proti vsakemu uvozu živine in mesa. 2. Gleda razmerja z Ogersko naj se izdela trgovinsko pogodbo; colninski dohodki naj bodo razmerni resničnim razmeram uvoza; avstro-ogrška banka naj se razdeli; ogrško živino je na meji natanko preiskavati itd. 3. Zbor pozdravlja uresničenje agrarno-političnega oddelka c. k. štaj. poljed. družbe itd.

Krvava Rusija. Pravo sliko današnjih razmer na Ruskem kažejo tele številke: Od 16. avg. do 1. sept. je bilo 95 veleposestev uničenih, 12 žetev in 540 majorij požganih, 4 veleposestveni ubiti, 15 kmetov ustreljenih, 159 pa ranjenih; orožnikov 8 ubitih, 6 ranjenih; policajev 10 ubitih, policijskih oficirjev 4 ubitih, komisarjev 2, orožniških oficirjev 2, vojakov 6, oficirjev 3, sodnikov 2, civilnih oseb okoli 500 ubitih; arretovanih je bilo 336; odkrilo se je 6 puatarskih tiskaren, našlo 25 bomb, 25 pušk, 85 samokresov, 4.325 patronov; obešenih je bilo 7 ustašev, na smrt obsojenih 17; oropani so bili 70 stanovanj (skoda 100.000 rublov) 42 prodajalen (375.000), 12 cerkev (80.000), 2 kloštra, 5 železniških blagajen, 8 okr. uradov; 36 drž. žganjaren (400.000); 4 vlakov, 16 pošt; med ropom je bilo 35 ubitih in 59 ujetih. In vse to tekom 14 dneh!! Cesarska vila v Carskem Selu je pogorela. Protiv carju so izdali uporniki oklic, v katerem obljubujejo morilcu carja 65.000 gold. Vlada pa stoji pred gospodarskim polom. L. 1905 je imela Rusija pomajklja za 812 milj. Japonci zahtevajo zdaj troške za ruske jetnike, vojna uprava zahteva 16 milj. Za l. 1906 izkazujejo računi deficitata za 155 milj. Med ljudstvom pa se širi lakota in milijoni ljudij nimajo živeža...

Revolucija na Kubi je dala združenim državam Amerike priliko, prevzeti vlado. Vojni tajnik Taft se je proklamiral načelnikom provizorne vlade. Predsednik Roosevelt je odpodal 6000

vojakov na pomoč tajniku. Vojake potrebujejo zlasti za varstvo državne blagajne, ki poseda 20 milj. dolarjev. Zdaj se bode z vsemi močmi na tem delalo, da se združi Kuba z ameriško unijo. Angleži se pa baje jezè, ker se boje za svoje trgovstvo.

Dopisi.

S Ščavnice. Obč. volitve, ki so bile z bog nepravilnega in nepoštenega vedenja prvaško-klerikalne druhali že dvakrat ovržene, se zopet bližajo, laži in obrekovanja prvaških klerikalcev že zopet cveté, zato hočemo ljudstvu pokazati, kako, žalibog, bode, če ta druhal pride na krmilo. Mir in sloga, ki je dozdaj vladala pri nas, je šla rakkom živigat. In kdo je kriv? Sponosom tu trdim, da mi naprednjaki ne, prvaški klerikalci so začeli z lažmi blatiti poštenjake po svojih časniških cunjah in to je bil začetek razpora. In kaki so? Oglejmo si klerikalnega Stolca! Enkrat je Vračkijanec, drugi dan klerikalec, črez teden podrepnik — figamož od glave do pete. Roškar? (Vprašanje stavčev: Ali je to tisti junak žalostne in klaverne postave, ki toži Štajerca? Predrnosti res ima več kakor pameti, ali — ohladil se bo!) Noč je temna in takov je tudi Roškarjev značaj. No, bodoči obč. tajnik Cettl, a sedaj samo Cettl, boš mar potem tudi v koruzi grude tolkel? Takih in enakih je tu, žalibog, veliko in vse podpihujе benedikško kaplanče — povsodni in blebetavi Gomilšek, povsod vtika svoj zgnani nos, na mesto da se doma za svoje ovice briga. In tako se naši prvaški klerikalci s samimi neumnostmi in lažmi pripravljajo na te volitve, mi naprednjaki se ne udeležimo volitve. Fibbosovi bodo gotovo vpili po fibposu: Zmagali smo! Lahko, ker vam prostovoljno prepustimo, da v treh letih pokažeš ljudstvu svojo grozitansko politično nezrelost in nesposobnost.

Iz Slomov (Občinske zadeve). Novi kranjski pankrt je pred nekaj tedni opisoval volitve v Slomih in pri tem prav po klerikalno lagal in po prvaško psoval bivšega velezaslužnega slomskega župana — Visenjaka. V tej kranjski cuni dopisnik čekari o neki zmagi, ne omenja pa, kako so prvaški kričači pred volitvijo nadlegovali in strašili volilce, če: Ča boste volili Visenjaka, bote mu morali plačati pokojnino, on bo dobil zasluzni zlat križec in občina bo morala plačati do osem tisoč gold. za novo cesto, ki se bo gradila skoz občino. Nadalje se je tudi hujskalo, da bodo občani baje morali plačati stolp na Polenšaku, ki je bil popravljen in zaradi katerega se Mezgovci že celih osem let rajši tožujejo kakor da bi plačali, kar so dolžni. Njih zemljišče, seveda ne vse, ali nekaj vendar, spada pod polenško župnijo. In kadar je treba pri cerkvi kakšnega popravka in prispevka, tedaj bi videli najrajši, da bi bilo njihovo zemljišče v župniji Sv. Marijete, kadar pa je tam treba kaj popravljati in plačati, pa bi imeli svoje zemljišče spet radi v polenški župniji. Taki so! Znati se pač mora! — Nadalje so ponujali volilcem mlatilni stroj na posodo brezplačno, enako tudi kotel za žganje kuhati itd. Tudi z grožnjo so strašili volilce, da se ne sme stopiti njihova živina na njihovo posestvo, da ne sme nihče voziti po njihovem zemljišču itd. Tako so pritiskali na volilce in jih končno dobili za svoje nečedno naklepe. Sredstva, ki so se jih posluževali Visenjakovi nasprotniki, so res podla in za poštenega ter značajnega človeka nespodobna. Povdarjam tu: večina volilcev ni volila po svojem prečiranju, temveč po komandi našilnikov, ni volila po prosti volji, ampak po podrepniški volji. Visenjakovi nasprotniki so kar na vozech pripeljali vse, kar leže in gre prvaškega ter ima pravico voliti in le tako z raznimi mahinacijami, s pritiskom in volilnim sleparstvom so klaverno zmagali proti Visenjaku. In kaj je pravzaprav zakril Visenjak, da ga toli strupeno črtijo? Povemo vam, da čisto nič! Visenjak je naprednega mišljenja in to je po prvaško-klerikalnih našorih strašen greh. Ali Visenjak pravi: Svoj jezik spoštuje, drugega ne zaničuj! In, ali ni tako prav in pošteno? V slomski občini ni niti enega nemčurja, kakor ta podivljana prvaška druhal laže v kranjskem pankrtu. Visenjak je vpeljal v občini slovenski pečat, uradoval je vedno slovenski in ni bil

svoražen nobeni narodnosti in nobenemu stanu, pač pa vsakomur prijatelj in dobrotnik. Deloval je skoz in skoz vzgledno, redno, pošteno in nesobično. Vsako škodo ali elementarno ujmo je naznani pravočasno glavarstvu, da so dobili oškodovanci odpisano in olajšano dačo. Mnogo, da največ si je prizadeval tudi za novo šolo na Polenšaku, da stoji na taku primerenu kraju, da si ga nihče ne more želeti boljšega in sposobnejšega in zato smo mu hvaležni vši. Dalje si je Visenjak prizadeval, da je šola, h kateri je morala občina Slome prispevati 3813, že lansko leto plačana. Občina ima sedaj samo 10% občinskih doklad. Za ubožni zaklad je spravil tekom svojega županovanja 395 K, občinskega denarja pa 548 skupaj, kar je tudi izročil novemu odboru, on pa je prevzel ob začetku svojega županovanja še dolg od prejšnjega župana. Kupil je tudi za občinsko korist čistilni stroj za zrne, ki je stal 231 K. Rad je pomagal vsakomur in si mnogo prizadeval, da okraj dobi primereno okrajno cesto. Zato, ako ga Mezgovčani tako črtijo, naj je na drugi strani Visenjak prepričan, da ima v sosedstvu veliko in veliko prijateljev, ki upoštevajo vse to, kar je dobrega storil za občino ter ga hvaležno spoštujejo, kakor si to zasluzi.

Novice.

Justični škandal! Naši ptujski prvaki, — bog se jih usmili! — so pač največji reveži, kar jih rompa po zeleni naši zemlji. Vse, vsi jih zatirajo, te uboge rešitelje in spasitelje naroda, te preporebne junake in mučenike, brez katerih bi se spremenili Slovenci že davno v Culunkafre ali Eškime . . . Ničesar, prav ničesar ne smejo storiti, ti visoki gospodje, katerih srca bijejo za visoko stvar prvaške politike . . . Komaj pričen eden izmed teh prvaških vitezov žalostne postave zahrbtno malo obrekovati, že ga primejo hudočni naprednjaki za učesa; — komaj poskuša ptujski denuncijant malo ovaduha igrati, že zaživžgajo ptujski vrabci pesmico, ki začne z „Der grösste Schuft“ in konča z besedo „ist der Denunziant“, niti lagati, resno pačti, tujo čast krasti, nekaznovano na poštenjake pljuvati, ne smejo ti ubegi, zatirani prvaki v Ptaju . . . In to je hudo, kajti pravi prvak živi lažje brez zraka kakor pa brez laži in ovaduha! Zato se pač ne čudimo, da se zgodi v Ptaju toli „justičnih škandalov“ in celo „justičnih umorov.“ Kdor ne veruje, naj čita prvaške liste, posebno pa tisti „Slov. Narod“, katerega urednik je baje po farovžih srebrne žlice kradel. Tam stoji črno na belem, vsak teden enkrat, da se zgodi toli in toliko takih „škandalov“ in „umorov“ ptujske justice . . . Le par slučajev! Pred leti je nahujška prvaška oderuška gospôda natakarico Mustafo, naj toži „Štajerca“ in druge liste, ki so pisali o neki nezgodni. Natakarica je bila tako neumna, da je res tožila, da je res vrgla svoje krvave krajcarje v žrelo prvaškim hujškačem, da si je res puštila pobrati denar iz žepa; toženi listi pa so bili oproščeni, kjer beseda „g'spusi“ (hec, ljubavni špas) ni žaljiva. Natakarica je imela prazne žepe, par sto kron je hotel „zaslužiti“ denuncijant dr. Zguba, in — vse to je „justični škandal“ . . . Dr. Brumen je psoval urednike, porotnike in priče na nesramen način in bil zato v Ptaju, Mariboru, Celju, Trstu, Gradcu in Dunaju obsojen skupno na 450 K globe in 14 dni zapora — to je vsekakor „justični umor“. Neka prvaška, od farjev nahujšana deklina je trgala tujo lastnino in bila obsojena, torej že spet „justični umor“ . . . In tako gre ta stvar naprej! Res, justici moramo oči odvezati! Brumen mora imeti prostro roko in laži, obrekovanju, ovaduštvu! Brumen mora biti svoboden, kadar krade drugim čast! In kdor ga ebsodi, stori „justični umor“. Kajti postava, ječe, zapori, globe, to vse je za hudočne naprednjake; prvaki pa smojo vse storiti nekaznovano . . . če dež ne pojde!!!

Zamorec se pere, — ali čra ostane i naprej . . . Dr. Brumen, prvoboritelj solnčnate prvaške ideje v Ptaju, nadhujškač, zagrizen sovrag napredka, — se jezi, peni, razburja, dirja, — zakaj? Ker smo ga imenovali sodniško označenega ovaduha . . . In v „Narodu“ se pere! Malo jezuitizma porablja kot milo. Ovaduh

pravi namreč: Jaz bi že tožil tiste, ki me imenujejo denuncijanta, ali mariborsko poročilo im Ornig v žepu . . . No, zamorec in ovaduh mi nismo tako neusmiljeni, da bi ti ne pomagali. Izjavljamo: Pripravljeni smo, imenovati dr. Brumenja odvetnika v Ptiju, sodniško označenega denuncijanta v celjskih, graških, drenjskih, tržaških listih; celo v „Narodu“ si rimo to, ako nam dajo prostor. Ljubljansko poroto menda nima Nemec v žepu. Torej: dr. Brumen, Vi ste sodniško označen ovaduh, — ali nas boste tožili?

Klofuta. Tako močno klofuto okoli ušes je dobil naš brumani dr. Brumen, da jo bode pomnil vse žive dni in da jo bode čutili z njim vši štajerski prvaški možakarji. Podelil je Brumen to klofuto — sam c. kr. justični minister dr. Klein!!! V odgovoru na neko prvaško interpolacijo je dejal minister: „Zaradi psovanja sodniških oblastej je bil dr. Brumen pred okrajno sodnijo v Trstu obsojen na denarno kazno 400 K odnosno 450 K in so bili vši prisvojili proti tej razsodbi zavrženi. Obsodbe dr. Brumen radi žaljenja uradne časti so pravomočne“ . . . Pred celo Avstrijo je torej ta ptujski ovaduh dobil od ministra zasluzeno klofuto. Minister sam je povedal, da je Brumen obsojen na 450 K globe, ker je psoval in kradel čast. Iz vsega srca čestitamo prvaški gospôdi k tej najnovejši klofuti. Dober tek!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Naprej v zmag! . . . Zopet nam je poročilo o velevažnih naprednih zmagah. V Rogatcu-Slatini so se vršile ob koncu zadnjega in začetku tega meseca volitve v okrajni zastop. Zmagali so na celi črti pristaši naše stranke. Izvoljeni so bili g. knez Windischgrätz, dr. Gotscher, dr. Muli, J. Stoinscheg, J. Sporn, F. Hrovat (od veleposlavnosti); J. Brezinscheg, M. Löchnig, L. Mglitsch, L. Pototschnik, F. Straßella, V. Zigrosser (od industrije in trgovstva), J. Enfalt, K. Ferschnig, dr. Schuster, J. Simony, S. Spohn in K. Wretz (od mest in trgov). Vsi so naprednjaki! Čast zavednim volilcem, ki gredo svojo pot na prej brez ozira na lajanje prvaškega časopisa. Posnemajte to tudi v drugih okrajih, da napredek zmaguje!

„Štajerčevi“ pristaši na delu. V Veliki Nedelji in v Huma pri Osmožu so vložili pristaši našega lista prošnje za upeljavo nemškega poduka. Bravo, le naprej!

Ptujski okrajni zastop. Prijatelj našega lista nam piše: Peljal sam se te dni po železnici in prišel slučajno skupaj z nekim inženjerom, ki je rodom Slovenec. Govorila sta o novih napravah v ptujskem okraju. Gospod inženzer je bil naravnost navdušen od teh naprav: „Tu se vidi delo pametnih, odločnih mož, ki imajo zmožnost in voljo, povzdigati okraj. Iz srca želim, da bi ta zastop pri prihodnjih volitvah zopet zmagal, kajti Slovenci bodo imeli od tega le velikanski dobitek.“ Gospod inženzer se je poohvalno izrazil o cestah in mostovih in je sploh iz staljšča strokovnjaka očenil delo zastopa. Ta gospod ni Nemec in ni „Štajerčev“. Ali pošten je in zato prizna, da je sedanji okrajni zastop v kratki dobi veliko naredil. Zato naj prvaški klerikalci le naprej hujskajo, ljudje izpoznavajo že sami, kaj jim koristi.

Okraini glavar ptujski Underrain je predstavljen v graško namestništvo. Z njim odpotoju iz Ptuja mož, ki zasluži hvalo vsakega poštenega človeka. Bil je vzoren urednik, ki ima srce in ljubezen za ljudstvo. Umetno, da so ga vsled tega osebe napadale, ki niso vredne, da bi mu čevlje zavezale. Mi pa se poslavljamo od njega z izrazom spoštovanja in s hvalo za njegovo delo v prid ljudstvu.

V sv. Marku pri Ptaju živi neka prvaško-klerikalna družina. Hčerka je baje v „Marijinem društvu“. Pred kratkim sta preteplja hči in sin očeta na neusmiljen način. No, „Fibpos“, to so tvoji sadovi!

Iz št. Vida pri Ptaju nam pišejo: Preljubi naš prvaški kaplanje Salamun je prestavljen v sv. Trojico v Haloze. S tem smo rešeni vse nadlog in politike, s katero nas je prepolvil ta junak klerikalne armade. Želimo mu obilo sreča in naj Bog obvari, da bi se nikdar več k nam ne vrnil... vobesa osogboj sovjacev ajde...